तसादिमान् महासत्त मत्रसादसमुत्यितान्। ग्रहाण निह ते मुचेदन्तकाऽपाततायिनः। अनेन लं यदाऽस्त्रण मंग्रामे विचरिष्यमि । तदा निःचित्रया भूमिभविष्यति न मंग्रयः। ॥ वैश्रम्यायन उवाच ॥ ततः कैलामनिलयो धनाध्यचोऽभ्यभाषत । दत्तेय्वस्त्रेषु दियेषु वर्णेन यमेन च। प्रीतोऽहमपि ते प्राज्ञ पाण्डवेय महाबल। त्या सह समागम्य श्रुजितेन तथैव च। मव्यमाचित्राहाबाहे। पूर्वदेव मनातन। महासाभिर्भवान् श्रान्तः पुराकलेपषु नित्यगः। दर्शनात्ते लिदं दिवं प्रदिशामि नर्र्यभ । त्रमनुष्याक्षाकाहो दुर्ज्ञयानिप जेष्यसि । मत्त्रथैव भवानाष्ट्र ग्रहालस्त्रमनुत्तमं। श्रीनन लमनीकानि धार्त्तराष्ट्रस्य धच्यसि। तदिदं प्रतिग्रह्मीव्य अन्तर्द्वानं प्रियं मम। श्राजलेजो द्युतिकरं प्रखापनमरातिनृत्। महाताना ग्रद्धरेण चिपुरं निहतं यदा। तदैतदस्तं निर्मुतं येन दग्धा महासुराः। लदर्थमुद्यतञ्चेदं मया सत्यपराक्रम । लमर्ची धारणे चास्य मेरप्रतिमगौरव। ततार्र्ज्जुना महाबाद्धर्विधिवत् कुरुनन्दनः। कैविरमभिजग्राह दिव्यमस्त्रं महाबनः। ततोऽत्रवीद्वराजः पार्थमिक्षष्टकारिणं । मान्वयन् स्रद्रणया वाचा मेघदुन्दुभिनिखनः । कुन्तीमातर्भदाबाहे। त्मीशानः पुरातनः । परं सिद्धिमनुप्राप्तः साचाद्देवगतिङ्गतः । देवकार्यन्तु समहत्त्वया कार्यमरिन्दम। त्रारोढव्यस्त्वया स्वर्गः सज्जीभव महाद्युते। रथा मातलिसंयुक्त त्रागन्ता लत्कते महीं। तत्र तेऽहं प्रदाखामि दिव्यान्यस्वाणि कीरव। तान् दृष्ट्वा नाकपाना समेतान् गिरिमूई नि। जगाम विसायं धीमान् कुन्तीपुन्ना धनञ्जयः। ततोऽर्ज्जुना महातेजा लेकपालान् समागतान्। पूजयामास विधिवदास्मिरद्भिः फलैरपि। ततः प्रतिययुर्देवाः प्रतिमान्य धनञ्जयं । यथा गतेन विबुधाः सर्वे काममनाजवाः । तते। व्याना मुदं सेमे स्थास्तः पुरुष्यमः। कतार्थमय चात्मानं स मेने पूर्षमानं । द्रित श्रीमहाभारते त्राराष्यपर्वणि कैरानपर्वणि देवप्रखाने एकचलारिंग्रोऽध्यायः। समाप्तञ्च कैरानपर्व ॥ ४९ ॥

अय दन्द्रचाकाभिगमन पर्व॥५॥

॥ वैश्रम्पायन उवाच। गतेषु लोकपालेषु पार्थः श्रनुनिवर्षणः। चिन्तयामास राजेन्द्र देवराजरथं प्रति। ततिश्चन्तयमानस्य गुडाकेशस्य धीमतः। रथा मातिस्युक्त त्राजगाम महाप्रभः। नभा वितिमिरं कुर्वन् जलदान् पाटयिवव। दिशः संपूर्यन्नादैर्महामेघरवोपमैः। त्रध्यः शक्तयो भीमा गद्गश्चाग्रप्रदर्शनाः । दिव्यप्रभावाः प्रामाश्च विद्युतश्च महाप्रभाः । तथैवाश्रनयश्चैव चक्रयुक्तास्तुलागुडाः। वायुस्काटाः सनिर्घाता महामेघस्वनास्त्रया। तत्र नागा महाकाया ज्वालितासाः सुद्राहणाः। सिताभक्रूटप्रतिमाः संहतास तथापनाः। द्रशवाजिमहस्ताणि हरीणा वातरंहमां। वहन्ति ये नेत्रमुषं दियं मायामयं रथं। तदापश्यनाहानीलं वैजयनं महाप्रभं। ध्वजिमन्दीवरश्यामं वंशं कनकमूषणं।